

© Stefaan Temmerman

'The Only Way is Up': Elektro-opera verpakt als flashy lsd-trip

'The Only Way is Up' vertelt op een niet-alledaagse manier over alledaagse dingen.

Een elektro-opera, verpakt als flashy lsd-trip. Zo omschrijven theatermakers Boris Van Severen en Jonas Vermeulen hun nieuwe voorstelling *The Only Way Is Up*. Het duo maakte een soundtrack met opzweepende elektrogeluiden en zware beats. "Muziek is zo'n dankbaar medium om een verhaal mee te vertellen."

"Pas op dat je niet valt, kleine", zegt Boris Van Severen tegen zijn kompaan Jonas Vermeulen, wanneer ze de tafel vol synthesizers en vocoders opkruipen om de perfecte foto te maken. De bedenkers van de voorstelling *The Only Way Is Up* begeleiden het publiek met een zelfgemaakte soundtrack als rode draad doorheen het verhaal. Het fluorescerende decor van neonlichten danst mee op de muziek, net zoals Jonas en Boris die achter hun synths staan. Mochten we niet beter weten, dan zouden we denken dat we op een experimenteel elektronisch concert zijn beland.

'We hebben er een sport van gemaakt om zoveel mogelijk via muziek verteld te krijgen'

Er zijn vier personages: het kind, de puber, de adolescent en de volwassene in drie stadia – 30, 40 en 50 jaar. "Die volgen we tijdens onbelangrijke, dagdagelijkse momenten in hun leven", vertelt

Boris. "Muziek is voor ons het vijfde hoofdpersonage. Eigenlijk is het zelfs het grote overkoepelende personage", zegt Jonas. "Muziek maken is, samen met theater, een van de dingen die we het liefste doen. We hebben er een sport van gemaakt om zoveel mogelijk via muziek verteld te krijgen. Het is een direct medium, dat instant een gevoel kan oproepen. Muziek is een geschenk dat we zoveel mogelijk willen uitbuiten."

'We hebben er een sport van gemaakt om zoveel mogelijk via muziek verteld te krijgen'

BORIS VAN SEVEREN

Aan de hand van opzweepende beats, mechanische geluiden en stemvormers breien ze quotes van de verschillende personages aan elkaar. De dialogen zijn grappig en herkenbaar. Het getuigt van moed om de soundtrack grotendeels live te brengen, terwijl er ondertussen ook iemand moet blijven toneelspelen.

Geen cliffhangers

Hoe kun je gelukkig opgroeien zonder het gevoel te hebben dat je te veel verkeerde keuzes maakt? Hoe ambitieus kun je in het leven staan, zonder gefrustreerd te worden als iets niet lukt? Hoe verandert de kijk op bepaalde thema's naarmate je ouder wordt? Dit zijn vragen die Boris en Jonas bezighouden. "We hebben een poging gedaan om bij elke leeftijd een aantal pistes uit te stippelen en daar een fictief verhaal van te maken", zegt Boris.

De heren inspireerden zich op de *Up Series* die in de jaren 60 populair waren in Engeland. De documentairereeks moest een beeld geven van de Britse klassenmaatschappij. Veertien personages uit verschillende sociale lagen werden gevolgd in hun dagelijks leven. "Ik merkte dat ik enorm ontroerd kan geraken door heel gewone mensen, die heel normale dingen doen. Als een aflevering gedaan was, kon ik niet wachten om de volgende te zien. Terwijl er eigenlijk niets spannends gebeurt, de cliffhangers blijven uit", vertelt Jonas. "We hebben de schoonheid in het alledaagse gevonden."

'We vertellen een simpel verhaal, van vier gewone mensen die gewone dingen doen. Maar we enceneren het zo dat de indrukken en gebeurtenissen groter worden dan ze normaal zijn, net zoals bij een lsd-trip'

"We houden wel van 'augmented reality'. Ik bedoel dan dat we een simpel verhaal vertellen, van vier gewone mensen die gewone dingen doen. Maar we enceneren het zo dat de indrukken en gebeurtenissen groter worden dan ze normaal zijn, net zoals bij een lsd-trip", zegt Jonas. "Je wordt erin gesmeten en je blijft er even in hangen", vult Boris aan.

De volledige voorstelling is in het Engels. Ze zijn het er beide over eens dat het Engels een dankbare taal is om in muziek te gebruiken, omdat het nog meer tot de verbeelding spreekt dan het Nederlands. "We zijn beiden opgegroeid in een cultuur van Engelstalige pop- en rockmuziek. We willen de wapens en tools van de popmuziek zoveel mogelijk benutten. Je krijgt dan veel sneller een concertvibe", vullen ze nog aan.

'We vertellen een simpel verhaal, van vier gewone mensen die gewone dingen doen. Maar we enceneren het zo dat de indrukken en gebeurtenissen groter worden dan ze normaal zijn, net zoals bij een lsd-trip'

JONAS VERMEULEN